

Nehéz erőpróbák után és előtt

Megkezdődnek a férfi kosárlabda NB I küzdelmei, mire az olvasó e sorokat kezébe veszi. A SZEOL csapata is szorgalmasan készült a nagy erőpróba. Lelkesen, kemény munkával alapoztak s sokat vitatják, vajon hogyan sikerül majd helytállni a magasabb osztályban, hogyan kamatoznak a sok-sok vejrétkecséppel kiváltó edzések.

Köztudott, az együtttest alkotó játékosok közül többen egyetemisták, főiskolások. Kisteleki András ötödéves Zöllei István harmadéves, Moldovay Géza másodéves, Olasz Tibor másodéves orvostanhallgató. Wirth István és Láng Imre a Tanárképző főiskola hallgatói. Kertész József pedig elsőéves jogász. Nekik különösen nehéz volt az év első hónapja. A vizsgák okozta idegi fáradtság mellé csatlakozott még az edzések okozta fizikai fáradtság is. Január harmadika óta edzenek. Egyhetes edzőtáboruk is volt (Szegeden) amikor naponta két edzést tartottak. Délelőttönként futva rótták a köröket a Tiszaparti stadionban, s annak lépcsőin. Este a (SZEOL tornatermében) a labdáé volt a főszerep. Egyik este tornatermi edzésükön látogattam meg a fiúkat. Eppen taktikai variációk „súlykolása” volt műsoron. Azért beszélgetésre is jutott közben idő. A pillanatnyi szünetekben a vizsgák felől érdeklődtem. A magasra nőtt centertől Kisteleki Andrásról kérdezősködtem először.

— El is felejtettem már a vizsgákat — mondta boldogan, úgy gondoltam, jobb lesz minél hamarabb túllenni rajtuk.

— Hogyan sikerültek? Szerényen válaszolta, hogy mind jeles lett.

— A mindennapos edzések nem zavartak a tanulásban?

— Nem. Volt amiből már decemberben levizsgáztam, nem hagytam magyom összeszaporodni a kollokviumokat. Ilyenkor ötödévesben már „rutinnal” rendelkeznek az ember.

— Bár így csináltam volna én is — szólalt meg mellettünk Moldovay Géza.

— Nekem öt kollokviumom volt, s abból négyet januárra nagytam. Bizony az edzések után fáradt vagyok, s nehezebben megy a tanulás is. De azért egész jól bírom.

A fal melletti padon Wirth Pista üldögélt szomorúan, „civilben”. Megszólítottam: — Talán csak nem valami balul sikerült vizsga az okozója letört ségednek?

— Á, dehogyan — mondta gyorsan. A vizsgáim jelesre és négyesre sikerültek. A terdem náta vagyok elkeseredve. Bedagadt és már két hete nem tudok edzeni. Injekciókat kapok, de egyelőre nem sok jóval bíztatom.

Dr. Faragó József edző közben két kosaras játékhoz szólított

fiat. Ilyenkor mindenki feledi az előző percek fáradságát és megújult erővel veti magát a küzdelembe. Mielőtt a fiúk átadták volna magukat a játék örömeinek, még Kertész Jóska kér-

segek ellenére is jól sikerült a felkészülésünk. Biztató, hogy például a Kecskeméti játszott edzőmérkőzés háromszor húszperces játékidéjét jól bírták a fiúk, s mindössze tizenhat ponttal

A SZEOL NB I-es férfi kosárlabda csapata: álló sor (balról jobbra) Láng Imre, Moldovay Géza, Zöllei István, Kecskeméti Ferenc, Hézsó Sándor, Gazdag József, dr. Faragó József edző, Guggolnok (balról jobbra) Walaczky I. József, Faragó József, Kertész József, Wirth István, Walaczky II. Győző.

(Kun Sándor felvétele)

deztem meg, neki, mint „gólyának” hogyan sikerült megbirkóznia a félévi vizsgákkal?

— Minden vizsgám sikerült, de a jegyekről ne kérdezz — mondta. Nem azért, mintha nagyon rosszak lennének, de hát ezekkel nem illik dicsekedni. Nekem még meg kell szoknom az egyetemi vizsgák lépkörét.

Az edzővel a körülményekről, a fiúkról beszélgettünk. Kiderült, hogy a játékosok szorgalmával, lelkesedésével nincs gondja. Annál több van az edzési lehetőségekkel.

— Nem is tudom, mit csinálnak volna — mondta Faragó edző — ha a SZÉF igazgatósága nem segít ki bennünket azal, hogy tornatermükben edzhetünk. Előzékenységüket, segítőkészségüket ezúton is szeretnénk megköszönni. Sajnos, így is csak részben oldódott meg problémánk. Nyakunkon van február hatodika, a rajt időpontja, de mindeddig nem tudtunk gyakorolni az újonnan felszerelt üvegalánkokon, mert a Rókusi Tornacsarnokot renoválják. Erzésem szerint az említett nehéz-

maradtak alul az NB I egyik leghejtósabli, főleg erőnlétre építő csapata ellen. Erőben, gyorsaságban egyenrangú ellenfelek voltunk. A cseresorunknak kell sokat javulnia, mert feltűnően bántóalanok, nem mernek játszani.

Summázatként elmondható — hiszen a megkérdezettek kivétel nélkül ezt vallották — a tanulás és a sportolás magasabb szinten is összeegyeztethető, csak okosan kell gazdálkodni az idővel és az energiával. Az edző véleménye szerint az egyetemisták is példásan kivették részüket a felkészülési időszak kemény munkájából, a vizsganapok kivételével nem kértek felmentést az edzések alól. A látottak, hallottak alapján — bár nagyon nehéz lesz — valóra válhat a remélt siker: megkapaszkodni az NB I-ben. Ebben az évfolyamtársak, barátok is segíthetnek. Hogy hogyan? Úgy, hogy a csapat hazai mérkőzésein megtöltik a szarnok nézőterét és lelkes biztatásukkal mintegy hajtják, tüzelik a fiúkat az eredményes szereplésre.

GYURKI ERNŐ

Népszerűsítés helyett

A vonal túlsó végéről érélyes, kedves hang próbált meggyőzni: Hidd el, nincs bennem semmi érdekes, nem érdekes rólam írni. Inkább gyere el edzésre, és a szakosztályról írd, a tornáról, azt próbáld népszerűsíteni...

Felemlés ígéretek után mégis találkoztunk január végén. Félévi utolsó vizsgája után kicsit engedékenyebb hangulatban ült le velem edzője társaságában a „Gödör”-ben, bár még mindig azt hajtogatta, hogy „szimpla egyetemista”.

— Mondhatnám, sablontörténet az enyém. Tizenhárom éves koromban kezdtem tornász edzésekre járni Békéscsabában. Jó edző és jó csapat volt, eredményesen dolgoztunk, velük lettem gimnazista koromban II. osztályú versenyző, ifjúsági országos III. helyezett, területi felnőtt II. helyezett, városi és megyei bajnok. Szinte belém oltották a torna szeretetét, ragaszkodtam hozzá, hogy az egyetemen is folytassam a versenyzést.

— De a SZEOL felnőtt II. osztályú csapatában szereplőknek évről évre fokozódó követelményekkel kell megbirkóznunk. Egyre nehezebb elemek szerepelnek a kötelező gyakorlatokban. Évenként tizenkét-tizennygy versenyre kell felkészülni... — vetettem ellen.

Czinkóczy I. Márta harmadéves joghallgató (aki a SZEOL csapatában nyújtott egyenletes jó teljesítményével a tavalyi területi bajnokságon elért egyéni első helyezéssel és kitűnő tanulmányi eredményével kiérdemelte a JATE „Jó tanuló — jó sportoló” vándordíját) kiestt elgondolkodott, majd azt kezdte fejtegetni, hogy számára az új, nehezebb elemek megtanulása nem gond.

— Mert szívesen végez nehezebb, intenzívebb munkát — szót ekkor közbe edzője Szabó Ilona testnevelő tanár. — Komoly ember Márta, amit vállal, azt igyekszik teljesíteni. Edzőtársam Nyári Tiborné nevében is mondhatom, nincs sok gondunk vele. Csak vizsgaidőszakban nem jár edzésre, de ezt a kihagyást is mindig bepótolja. Sőt, nyáron is edz. otthon a békéscsabaiakkal.

Márta gyorsan a társairól kezdett beszélni:

— Több törődést érdemelnének a tornász lányok. Igaz, hogy szakosztályunk „nem hoz az egyesületi kasszába”, de úgy érezzük, ahhoz, hogy jobb eredményeket érjünk el, jobb lehetőségeket kellene biztosítani számunkra. Sokan vagyunk edzéseken, szűknek bizonyul a terem. A szerek is gyengék.

Az edző folytatta versenyzője gondolatait:

— Valóban szükségünk lenne több támogatásra. Fiatal versenyzőink tehetségesek, fejlődőképességek, sokat jelentene nekik, ha

például évente legalább egyszer helyi edzőtáborozást tudnánk szervezni. Könnyebb lenne így elérni és tartani az ezüstjelvényes szintet.

Miközben Ili néni lányaiért szóló szavait hallgattam, eszembe jutott egy pillanatkép. December elején egyik este a nagyállomásra jövő villamosban találkoztam a népszerű tanárnővel. Két hatalmas csomagot cipelt. Maga vásárolta, hozta Budapestről a lányoknak az új felszerelést, időt és fáradságot nem kímélve utazott. Cipekedett azért, hogy tornászai jobb körülmények között edzhessenek...

Megértettem Mártát, amikor arról beszélt, hogy ilyen edzőtől, a csapattól nehéz lesz megválnia, ha befejezi az egyetemet.

— Ha végzek, a munkáé lesz a főszerep. Versenyszerűen valószínűleg nem folytatom, de a tornáról nem tudok lemondani. Minden egészséges embernek szüksége van rendszeres testmozgásra. A napi gimnasztikához, egy kis futkározáshoz nem kell tornaterem, tornaszerek, csak akarat.

De jó lenne, ha egyre több egyetemistánk követné Czincóczy Márta példáját — ha nem is versenyszerű sportolással, de legalább a mindennapos „maszek gimnasztikával...”

—szabó—

Pályázat

A MAGYAR ÚJSÁGÍRÓK ORSZÁGOS ÖVETSEGE Tehetségtudató Pályázatot hirdet egyetemi és főiskolai hallgatók, illetve felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező dolgozók részére. Pályázni az újságírás műfajából, 3 írásművel lehet (tudósítás, riport, interjú, kritika stb.). A cikkek témái társadalmi életünk fejlődéséről, jelenlegi eredményeiről, külső és belpolitikai területéről, a gazdaságpolitika, a kultúra és a sport problémáiról szólhatnak.

Szépirodalmi művel — regényvel, novellával, verssel — pályázni nem lehet. A pályázathoz részletes életrajzot kell mellékelni. Jellegű írásokat nem értékelünk.

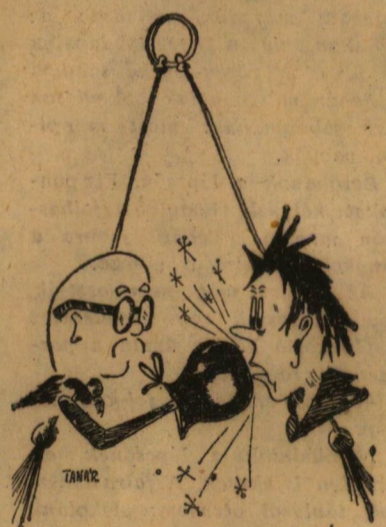
Pályázat díjai: I. díj: 1200 Ft, II. díj: 800—800 Ft, III. díj: 500—500 Ft.

A nyerteseknek segítségnyújtunk az újságírói munkakörben való elhelyezkedésre. Beküldési határidő: 1972. április 30.

Cím: Újságíró Oktatási Központ, Budapest, VI. Nőközköztársaság útja 101. Eredményhirdetést 1972. június 15-én tartunk a Magyar Sajtó Házában.

Magyar Újságírók Országos Szövetsége

Vizsgaidőszak

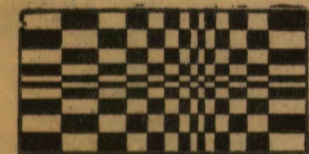

Hevesi Ferenc karikatúrája

SZEGEDI

Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Szerkesztőség: Fenékel Judit. Szerkesztőség: Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 15-198. Kiadásért felel: Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 13-562. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára: 1 forint. Előfizetés egy évre: 17 forint. Szegedi Nyomda

SAKK

Fiatalok bajnoksága

„Az ifjúsági világbajnokságok és európai bajnokságok ontják a magyarok arany és ezüstérméit. Tavalyelőtt Adorján, tavaly Ribli, az idén Sax Gyula. Ilyen gazdagok vagyunk tehetségekben? Ilyesféle kérdéseket gyakran szegnek sakkozók mellé, akik sakk iránt érdeklődő barátok, ismerősök, kollégák. A most befejeződött magyar bajnokság bizonyos mértékig választ ad erre a kérdésre. A 27. magyar bajnokságot ismét Portisch nyerte, akinek ez a hetedik bajnoksága. Ez még nem mond sokat a nagyközönségnek, Portisch neve éppen eléggé ismert. Azt azonban csak a beavatottak tudják, hogy a hétéves magyar bajnok még csak 34 éves! S ha az eredményt nemcsak abból a szempontból nézzük, hogy ki hány pontot ért el, hanem azt is odairuk, hogy hány éves a versenyző, akkor meg kell állapítanunk: ilyen fiatalokból még nem állt a magyar bajnoki döntő mezőnye. A magyar bajnokság eredménye az életkorral együtt:

Portisch Lajos 34 éves 11 pont, Ribli Zoltán 20 éves 10 pont, Bilek István 39 éves, Adorján András 21 éves és Tóth Béla 28 éves 9,5 pont. Faragó Iván 26 éves és Polgár István 27 éves 9 pont, Vadász László 23 éves, Lengyel Levente 39 éves és Forintos Győző 36 éves 8,5 pont. Sax Gyula 20 éves 7,5 pont, Honfi Károly 41 éves 7 pont, Dely Péter 37 éves és Flesch János 38 éves 6,5 pont. Csom István 32 éves 6 pont, Kluger Gyula 37 éves 5 pont, Lukács Péter 31 éves 4,5 pont és a beideség miatt visszalépett Bárczay László 35 éves.

Valljuk be, biztató a kép: ha pontosan kettőszázik a mezőnyt „öregre” és fiatalokra, a 34 éves bajnok már az „öreg” közé kerül. A Magyar Sakkszövetség évek óta komoly és eredményes munkát végz az utánpótlás nevelése érdekében. Fiatalok versenyei, külön ifjúsági rovat a Magyar Sakklélemben, úttörőversenyek az Angyalöldi sakkliskola páréves működése céltudatos és eredményes munka volt. Az országos csapatbajnokságokon is kötelező minden csapatban két-két 18 éven aluli is indítani: ha nincs, neveljenek maguknak! E munka eredménye mutatkozik meg mindannyiunk örömeire.

Elbizakodottságra azonban nincs ok az utánpótlás nevelése még nem teljes. A dolog anyoldala ugyanis az, hogy a döntő résztvevői az egyetlen Ribli Zoltán kivételével mind Budapestiek. Ribli is csak addig maradt Pécsen, míg nem sikerült Budapestre költöznie. Ez ma még előfeltétele a továbbfejlődésnek, a döntő többi fiatal résztvevője se mind Pesten született, Zalaegerszeg, Sátoraligyhely, Debrecen, Dősgyőr adta több, mint kétféle budapesti, s ha őket a magyar sakkozásnak — és Budapestnek.

Bulgária még több eredménnyel dicsekedhet az utánpótlás nevelése terén, mint mi. 1947-ben a Balkán sakkolimpián még az is örömt volt a bulgár sakkozók, hogy Románia maguk mögé utasítva elkerülhették az utolsó helyről — s azóta a világ nagy sakkozói országai közé verkedtek fel magukat. Ifjúsági sakkozók pedig egy alkalommal

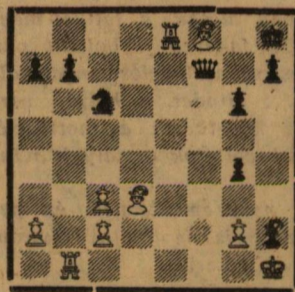
még a szovjet csapatot is sikerült megelőznünk és aranyérmes nyerniök a főiskolai olimpián. A bulgár utánpótlás nem az egymillió Szófiára épül, hanem a nyolcmillió Bulgáriára. Mi is tanuljunk meg bulgár barátainktól, hogy tízmillió magyar több mint kétféle budapesti, s ha nem is ötször ilyen jó eredmények lesznek, de mindenesetre még eredményesebb lesz a szereplésük, ha vidéken is módunk lesz utánpótlást nevelni, mestereket adni a magyar sakkozásnak. Ha Szeged Maróczyt, Debrecen Barczát tudta adni a magyar sakkozásnak, akkor ma el kell érniük, hogy Szeged, Debrecen és a többi magyar város adjon is tehetségeket, s azok otthon is fejlődhesse, sakkcentrumokat teremthessenek.

Nézzünk meg két rövid, „temperamentumos” játszmat fiatal sakkozónk idel természetből!

Lukács-Tóth. 1. d4. Hf6 2. e4. g6 3. Hc3. Fg7 4. e4. d6 5. Fe2, 0-0 6. Fg5, Hbd7 7. Vd2, e5 8. d5, Hc5 9. b4 Világos arra számít, hogy a c7-d6 gyalogpár felszámolása után közöngyalogal nagyon erősek lesznek... 9. ... Hc4; 10. He4; He4; 11. Fd8; Hd2; 12. Fc7; e4! ... de sötét messzebb számított, ez a vakmerő lépés rámutat a világos vezérszárny svengésére.) 13. Be1, e3 14. f3 (Kísérlet a d2 huszár előgására.) 14. ... Fb2 15. Bc2, Fe5 16. c5, Ff5 17. Be1, Bf1, Bc3 18. g4. Fd7 és Világos feladta, mert az 6 futára nem megrövidhet el. 19. Fa5-ne h6 lenverni. Polgár-Bárczay. 1. e4. e6 2. d4. d5 3. Hc3. Hf6 4. Fc3. Fb4 5. e5. h5 6. Fd2, Fc3; 7. b2. He4 8. Vg4 A francia változat Mc Cutheon változata. A c3-látékot követelő meg, s az alapjában véve pozíciós játékot kedvelő Polgár vállalta a taktikai harcot is. 8. ... Kf8 9. h4. e5 10. Bb3, ed: 11. ed. Vb6 12. He2; Ff2; (Az a2 gyalogos lenverése Vb2 13. Be1. Hd2; 14. Hd2: útján nem nagymesternek való, hanem levághat „sakkozónak”, ugyanis világsak Fb3 majd Hf4-h5 útján végső támadó állást értett volna fel.) 13. Kf2. Hc6 14. Bb3 (Mozgáradta az alkalmat, hogy pozíciós tárra térjen a királdi.) 14. ... Vc7 15. Bb1, Va5 16. He3, h6 17. Fb5, Fd7 18. Kd1, Bc8 (Kihagyás,

amelyre világos szonnal lecsap.) 19. Hd5; h5 20. Vh3, Va2; 21. Hc3, Va5 (Az anyagi egyensúly helyreállításra a centrumgyalog értékesebb, mint a szélső gyalog.) 22. He4!; Hd4 (Az utolsó csapda 23. Fd7? most hiba lenne, mert Bb8 után fenyegetne Bb7; a futár ellépésére Hb3; a vezér megtámadására pedig Ve5; Polgár azonban „irgalmatlanul” megátássa a legjobbat, amire azonnal fel is lehetne adni.) 23. Ba3; Vb5; (Nincs más.) 24. Bb5; Hb5; 25. Hd6, Hd6; 26. ed; a5 27. Bc3, Fc3 28. Ve3, Ke3 29. Vg5 és sötét feladta

TANULJ KOMBINÁLNI
EISINGER-RAHN
Németország, 1970.

Világos: Kh1, Bb1, Be2, Fd3, Ff6 gy: a2, c2, c3, g2 (9)

Sötét: Kh8, Vg7, Fh2, Hc6, gy: a7, b7, g4, g6, h7 (9)

Közvetlenül egyenlő anyagi erők, de a világos bástyák nincsenek összekötve, a sötét király szorult helyzetben van. Tipikusan az az állás amikor sok lúd díszítő győz — ha a libák elég bátrak.

Világos egyet lép — és sötét feladja. Keressük meg a lépést!

Megfejtés az előző számból: Best-Muir. 1. ... Bb2!! és világos feladta, mert 2. Kh2: Vh4+ 3. Kgl Bg6+ dönt. Ha pedig 2. Bb2; akkor Fg2+ 3. Bg2, Vh4 matt.

DR. MOSONYI KÁLMÁN